

РЕШЕНИЕ

№ 2426

гр. София, 12.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **620** по описа за **2021** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано е по касационна жалба на процесуалния представител на Изпълнителна Агенция „Главна Инспекция по труда“ (ИАА ГИТ), срещу Решение от 02.12.2020 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 112-ти с-в, постановено по н.а.х.д. № 12160/2019 г.

С обжалваното решение е отменено наказателно постановление № 12-001231/21.11.2017 г., издадено от изпълнителния директор на ГИТ- С., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лв. за нарушение на чл.63, ал.2 КТ.

С жалбата се навеждат оплаквания за неправилност на съдебното решение поради постановяването му в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Излагат се твърдения, че при правилно установена фактическа обстановка съдът е достигнал до необосновани и неправилни правни изводи. Сочи се, че извършеното нарушение на разпоредбата на чл. 63, ал.2 от Кодекса на труда е доказано по безспорен начин от събраните по делото доказателства. Моли се за отмяна на решението и постановяване на ново, с което да бъде изцяло потвърдено процесното НП. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Ответната страна - [фирма], чрез процесуален представител адв. А., изразява становище за неоснователност на жалба. Представен е и писмен отговор на касационната жалба, в който са развити подробни съображения за законосъобразност на постановеното съдебно решение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за основателна.

Административен съд София-град, XIX касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, доводите на страните и заключението на прокурора от СГП, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана от надлежна страна в законоустановения срок, в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал. 1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е основателна.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото представените писмени доказателства и е приел следното от фактическа страна: при извършена проверка по спазване на трудовото законодателство от служителите на Дирекция „Инспекция по труда“ – М. на 16.10.2017г. около 13:30 часа в обект на контрол – строителна площадка, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], е установено, че дружеството, в качеството му на работодател, е допуснало до работа К. К. З., без да му е връчено уведомление за регистриране на трудовия договор в ТД на НАП. СРС е приел за установено и че в момента на извършване на проверката, на проверяващите не е представен трудов договор за работника, както и че при проверката работника попълнил декларация, в която посочил, че има сключен трудов договор, работното си време, почивните дни, размера на възнаграждението и мястото на работа – въпросния обект. За констатираното нарушение е съставен АУАН № 12-001231 от 20.10.2017г., въз основа на който е издадено оспореното наказателно постановление, с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лв. за нарушение на чл.63, ал.2 от КТ.

При горната фактическа обстановка СРС приема, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Приема също, че фактите са правилно установени от административнонаказващия орган, но правото е приложено неправилно. За да обоснове този извод СРС е приел, че липсва нарушение на чл.63 ал.2 от КТ, тъй като [фирма] не е имал качеството на работодател към момента на проверката, защото между страните не е имало сключен трудов договор.

Решението е неправилно.

На първо място съдът намира, че действително при съставянето на акта и при издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяна на последното. Както АУАН, така и НП съдържат изискуемата се индивидуализация на нарушението от фактическа страна – посочени са датата и мястото на неговото извършване, обстоятелствата, при които е осъществено

На следващо място относно приложението на материалния закон, съдът приема следното:

Съгласно разпоредбата на чл.63, ал.2 КТ, работодателят няма право да допуска до

работа работника или служителя, преди да му предостави документите по ал.1 – екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни и копие от уведомлението по чл.62, ал.3 КТ, заверено от съответната ТД на НАП. За неизпълнението на това задължение законодателят е предвидил налагането на административно наказание по чл.414, ал.3 КТ – имуществена санкция или глоба в размер от 1500 лева до 15 000 лева.

В настоящия случай, при извършената проверка от контролните органи, е безспорно установено, че на 16.10.2017г. между [фирма] и К. К. З. е сключен трудов договор в писмена форма, съгласно изискванията на чл. 62 от КТ и на тази дата около 13:30 часа, З. е заварен да полага труд на строителен обект, стопанисван от дружеството, без да му е връчено уведомление за регистриране на трудовия договор в ТД на НАП. Уведомление по чл.62, ал.3 от КТ за сключения трудов договор е представено пред НАП в 22:00 часа на 17.10.2017 г., т. е. след като З. вече е бил допуснат до работа.

Разпоредбата на чл. 63, ал. 2 от КТ регламентира задължението на работодателите да не допускат до работа работник или служител преди да му предоставят кумулативно изискуемите се документи, посочени в ал. 1 на същия текст, а именно: 1. Екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни и 2. Копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите, относно сключения с работника трудов договор, т. е. тези два документа следва да бъдат едновременно и налични, и връчени, преди допускане на работника или служителя до работа, като връчването им може и да не стане едновременно, но при всички случаи то трябва да стане преди допускането на работника или служителя до работа. От анализа на тази норма следва, че за да бъде обусловено извършване на нарушението на чл. 63, ал. 2 от КТ, е достатъчно, преди допускането му до работа, на работника или служителя да не е бил предоставен който и да е от двата документа, като в случая, това е осъществено от [фирма] – на работника К. К. З. не е било връчено копие от завереното уведомление за сключения с него трудов договор, преди да бъде допуснат до работа, като по този начин дружеството е осъществило вмененото му нарушение по чл. 63, ал. 2 от КТ.

Необосновани са изводите на СРС за липсата на сключен трудов договор с работника. Видно от доказателствата, събрани във въззивното производство – още в производството пред административно-наказващия орган е представен трудов договор № 317/16.10.2017г., подписан от работодателя и работника, в който изрично е отразено, че работника е постъпил на работа на 16.10.2017г., удостоверено и с негов подпис.

Като е достигнал да различни фактически констатации и правни изводи СРС е постановил незаконосъобразно решение, поради което същото следва да бъде отменено.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на касатора, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции, на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер.

Воден от гореизложеното и на основание чл.222 ал.2 АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН, Административен съд София - град, XIX касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 02.12.2020г., постановено по нахд № 12160/2019г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 112-ти състав.

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 12-001231/21.11.2017 г., издадено от изпълнителния директор на ГИТ- С..

ОСЪЖДА [фирма] да заплати Изпълнителна Агенция „Главна Инспекция по труда“ съдебни разноси по делото в размер на 160 /сто и шестдесет/лева юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.